

[Foged.]

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder i forslaget her ved første behandling, men kun sige, at på de områder, hvor kapitalvindingskatten skal indføres eller skattefradragsretten afskaffes, vil vi være særdeles tilbageholdende. Det forekommer mig for øvrigt lidt mærkeligt, at gevinster ved lotteri, tipsgevinster o. lign. nu skal beskattes med 15 pct., medens der på områder som goodwill, fortjeneste ved afhændelse af visse rettigheder, gaver, gratialer, fortjeneste ved forsikrings ophør og en del andre områder — jeg tror, der er otte i alt — hvor der dog i almindelighed ligger en personlig indsats bag, af ministeren er foreslået en beskatning på 30 pct. Men vi skal altså lidt efter lidt bringes til den fulde kapitalvindingskat og til afskaffelse af skattefradragsretten.

Af andre ting i lovforslaget er forsørgerbegrebet jo gjort til genstand for særlig omtale. Vi kan tiltræde, at der sker en ændring; den har længe været tiltrængt. Hvorvidt den meget kategoriske udformning så bliver retfærdig i alle tilfælde, er vel et stort spørgsmål. Hvis man for at opnå forsørgerfradraget ubetinget skal være forsørger i egentligste forstand, kan også denne regel skattemæssigt virke særdeles uretfærdig over for skatteyderne. Ligesom det ærede medlem hr. Hans Knudsen har jeg tænkt på et konkret eksempel, nemlig den familiestilling, som en enkemand kommer til at indtage, når han bibeholder egen lejlighed og egen husholdning og så skal have hjælp i husholdningen til det, som hans kone tidligere udførte. Det er ikke i et sådant tilfælde sikkert, at den nye ordning bliver mere retfærdig end den gældende. Vi må søge både at få samarbejdet og gennearbejdet vor skattepolitik og vor familierpolitik, og det er for øvrigt mit indtryk, at det meste af det foreliggende ligningslovforslag netop drejer sig om familieretlige og skattepolitiske forhold.

Som sagt: vi vil gerne være med til ændringer, men der bør i udvalget fremføres eksempler, som kan belyse forholdene. Derudover ønsker vi drøftet, om forsørgerbegrebet i dette lovforslag er i overensstemmelse med samme begreb på andre lovområder, specielt de sociale love. Det vil vel være rimeligt, at en forsørger i videst

mulig udstrækning betragtes som forsørger inden for alle lovområder. Forsørgerfradragene kan næppe gøres så kategoriske som af ministeren foreslået. Der vil være en del urimeligheder også i det nye forslag; vi er enige med ministeren i, at der bør ske ændringer og forenklinger, men vi bør nøje vurdere forholdene, så vi ikke skaber ny uretfærdighed.

Finansministeren har også taget spørgsmålet om nedslagsbeløbet for skatteydere med nedsat erhvervssevne og for skatteydere over 65 år op til fornyet overvejelse, og der foreslås nye nedslagsregler, så man kan undgå for stærk beskatning af disse skatteydere. Venstre kan tiltræde, at de gældende regler ændres; men vi må have nogle eksempler præsenteret i udvalget, så vi klart kan se konsekvenserne. Vi må også her vurdere de familiepolitiske forhold. Det kan ikke være rimeligt at give store nedslag for ældre skatteydere med et forholdsvist ringe personligt behov og samtidig udskrive skat på unge hjem med samme indkomst, men med langt større behov — eventuelt på grund af børn, men også fordi der på alle områder er et langt større behov. Vi må have eksempler forelagt, hvor disse befolkningsgruppers forhold stilles op, så vi kan udarbejde et rimeligt forhold mellem ens indtægtsgrupper. Jeg erindrer fra tidligere års udvalgsarbejde, at der har været grund til sådanne undersøgelser.

Der er i det hele taget mange familiespørgsmål i finansministerens forslag. Ved lovforslagets § 28 foreslås indsat som ny § 32 i lovebekendtgørelsen en bestemmelse om, at underholdsbidrag til børn født uden for ægteskab kan fradrages den skattepligtige indtægt. En tilsvarende regel er allerede gældende for bidrag til ægtefælle og ægtebørn i tilfælde af skilsmisse eller separation. Den foreslåede regel er ikke umiddelbart indlysende, og der kan ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt opstå nogen tvivl om reglens berettigelse. Hvis nemlig en lønmodtager har en børneflokk, vil en væsentlig del af hans indtægt medgå til at forsørge denne børneflokk. Han får ganske vist et skattemæssigt fradrag pr. barn, så skatteudskrivningen reduceres en del, måske et par hundrede kroner pr. barn; men hvis det samme antal børn er født uden for ægteskab, vil han ikke have